

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Sunt qui dicant.

Organ for Haslev Gymnasium.

Nr. 3.

Torsdag den 29. April.

1915.

Snakken.

—o—

Kammerater, der er en Ting, der skæmmer Haslev By og Haslev Gymnasium, og det er „Snakken“. En Købstad er modbydelig i den Henseende; men en stor Stationsby som Haslev er langt værre. Her kan man jo næsten ikke komme i Selskab, uden der bliver rakket ned paa en eller anden, maaske en Skolekammerat, og maaske netop du er med til at bagtale og fortælle, hvad du har „hørt“ (Ricard: Ungdomsliv). Det er et Forhold, som vi maa have væk. Sig aldrig mere end hvad du kan staa ved, og fortæl aldrig noget ondt om en Kammerat, for selv om der ligger noget virkeligt til Grund derfor, hvorfor skal det saa basunes ud over hele Byen, og hvad Glæde har du af at nedbryde en Kammerats Rygte? Ved du noget daarligt om en Kammerat, sig det saa ikke til andre, men sig det til ham selv, og undgaa at sige noget daarligt om en Kammerat, men prøv at standse den daarlige Tale, naar du hører den.

Bladets Navn.

—o—

I første Nr. af „Sunt qui dicant“ var der en Opfordring til Abonnenterne om at komme med Forslag til et andet og bedre Navn. Redaktionen ventede et Forslag omtrent fra hver Abonnent, — derfor var der endog Tale om

at faa indrettet et særskilt Kontor med Brevkasse for at kunne holde Orden i Sagerne.

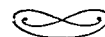
Tiden gik, man hørte intet fra Abonnenterne, endelig en Dag blev der leveret en Skrivelse af Kai Jenssen til Bladet. Han foreslog, som Bladets ærede Læsere erindrer fra sidste Nr., at kalde det „Skræp“.

Ja, „Skræp“ eller „Skrap“, det kunde jo være et udmærket Navn, — men det lyder nu ikke saa flot som „Sunt qui dicant“. Saa er der ogsaa det at indvende, at en rigtig „Skræp“ bliver Bladet aldrig, da den skarpe, bidende Eg bliver rundslebet og uskadelliggjort ved at gaa gennem Censuren.

Alle de øvrige Abonnenter maa jo være veltilfredse med det en Gang vedtagne Navn, da vi ikke har hørt noget fra dem.

Imidlertid vil vi takke Kai Jenssen, fordi han gennem sit Forslag har vist, at han har Interesse for Bladet.

Redaktionssekretæren.

En „Indbydelse“.

—o—

I forrige Uge blev der i alle Klasserne uddelt trykte Sedler med Meddelelse om alle Skolens Opvisninger. Nederst paa Sedlerne stod der: „De indbydes venligst til at overvære Prøverne“.

Der blev stor Jubel i alle Klasserne over Indbydelsen.

„Det bliver sjovt at komme ned og se paa Kammeraterne!“ lød det alle Vegne fra.

Stemningen var højt oppe, — — ak, men „hvorlænge var Abraham i Paradis?“

Den første Opvisning begyndte, — og med skuffede Blikke og lange Ansigter blev Kammeraterne ubarmhjertigt sendt op i Klasserne til de sædvanlige Timer, kun nogle faa Mødre og ældre Søstre myldrede ind i Salen som Tilskuere.

Skuffelsen vendte forstørret tilbage, hver Gang et nyt Hold skulde optræde. Kun store Pige- og Drengehold var der en Del af vore egne, der opnaaede at se. Derfor har Bladet kun Referater af disse to Opvisninger.

Var den Nydelse, at se de andre Hold, forundt os, var der selvfølgelig kommet mindst lige saa omhyggelige Referater af hver af de andre Opvisninger! *En „indbudt“.*

En Erindring fra Gumperup Realskole.

—o—

En af Lærerinderne paa Skølen var syg, og der ventedes en Vikar. Hele Skolen ventede paa hende med stor Længsel. Endelig oprandt den store Dag, da den ny Lærerinde kom; men hvor forbavset blev man ikke, da man saa en ældre, meget nærsynet Dame med smaa Hængekrøller, og hun blev da ogsaa straks døbt „Krølle“.

Den første Time, hun skulde have, var i I. M., og ingen kunde begribe, hvorfor hun ikke kom; men det blev snart opklaret, at hun gik rundt fra Klasse til Klasse med en lille Lup, for at se paa Dørene, hvilket Tal, der stod, og hun kom saaledes sidst til den Klasse, hun skulde i. Naa, Undervisningen begyndte, og nu viste det sig, at hun ikke alene var nærsynet, men meget tunghør, for naar hun hørte i Vers, og den, der var oppe, ikke kunde sit Vers, sagde Sidemanden det færdigt, uden at hun opdagede noget. Ligesaa, naar der blev læst op, læste tre — fire forskellige hvert et lille Stykke, medens „Krølle“ troede, at det var den ene, hun havde bedt om det. I Klassen var

der tillige et saa øredøvende Spetakkel, at det en Gang imellem var umuligt at høre Ørenlyd. Drengene købte Hundepistoler, for at holde hende tre Skridt fra Livet, og en Gang blev hun ogsaa saa forskræmt, at hun flygtede ud af Klassen og ned paa „Lærerindeværelset“, som hun kaldte det, og ikke vilde komme tilbage igen i den Time.

Det endte da ogsaa med, da hun heller ikke kunde være i de andre Klasser, at hun rejste af Sted med Toget en skønne Dag, uden at sige Farvel eller noget som helst.

Skolen maatte saa opgive at faa nogen anden Vikar, da den var bange for at faa „Krøller“; men dem, der var glædest, det var Eleverne, for de fik sig mange Fritimer, til den gamle Lærerinde blev rask igen.

Den Slags Ting kunde selvfølgelig kun ske paa en Skole, hvor der ikke var Kighuller i Dørene og ingen til at passe paa, saa det er helt udelukket fra denne Skole.

Indleveret fra III. M.

Gymnastik= opvisningen Torsdag den 15. April.

—o—

Det store Drengehold.

Tilskuerne mødte talrigt; men det var nærmest Skolens egne Elever, de smaa Dreng, faa udvalgte Klasser fra Mellemkolen og Gymnasiets unge Damer.

Man ventede med Spænding. — Døren lukkedes op, og ind marscherede en Flok hvidklædte unge Mennesker, der straaledede om Kap med Solen.

De staaende Øvelser blev smukt udført. Ved Udfaldet lagde man særlig Mærke til lille Krøjgaard, der stod med dejlig krumme Ben.

Øvelserne i Ribberne var ogsaa upaaklagelige. Da anden Række skulde til Ribberne, viste det sig til alt Uheld, at der ikke var Plads til Voldum. „Det var tarveligt“, og han

var endda konfirmeret. Han blev henvist til en afsides Ribbe.

Ved Springene over Snoren udmærkede Voldum sig ved at ryge over i Siddestilling „saa let som en Fjer“.

Det kneb undertiden for Cederskjold at holde sammen paa den mægtige Krop. Særlig var det galt med Benene. Han saa tit rasende paa dem og tænkte sikkert i sit stille Sind: „Vil I med, saa hæng paa“.

Kraftspringene var glimrende, man blev helt imponeret, særlig af den Støj det gjorde. Store Fordybninger i Gulvet vil sikkert minde Efterslægten om, at ogsaa dens Forgængere kunde slaa Kraftspring.

Ved Hovedspringene kunde mange være glade for at „den ikke var af Glas“.

Til at styre Hesten var de mesterlige. Krøjsgaard sprang smukt, men man skulde tro, at han havde faaet Fingrene stivet for at være rigtig fin, for de strittede i hvert Tilfælde til alle mulige Sider. Naar Philip sprang over, sad man i den største Angst for at den mægtige Paryk skulde ryge af; men fra paalidelig Kilde har jeg senere erfaret, at den sidder fast i den ene Ende.

Ved Flyvespringene udmærkede Nyborg og Moustgaard sig især. Selv de mest „jordbundne“ Personer, som man i Følge Tyngdeloven skulde tro var udelukkede fra at hæve sig fra Jorden „fløj“ over i Hr. Ohrts kraftige Arme.

Nordentoft og flere andre udmærkede sig ved, i Mangel af anden Beskæftigelse, at bære Redskaberne frem og tilbage.

Til Slut maatte Otto Jacobsen ligge paa Hesten og agere Pude, det var sikkert en „varm“ Fornøjelse, men han udholdt den som en Mand.

Dette sidste Nummer paa Forestillingen vakte vild Jubel blandt Tilskuerne og særlig hos de yngre Udgaver.

Under Haandklap og Stampen fra Tilskuerne marscherede Holdet ud.

Jeg tror, at alle er enige om, at det var et dygtigt Hold. Det gør Hr. Ohrt Ære.

En Børneven.

* * *

Pigernes Gymnastikopvisning.

— 0 —

„Kvindegymnastik“.

De, der overværede 4. Ml.s og 1. G.s Pigehold, vil især have lagt Mærke til den „smukke“ Maade, det kom ind paa, naa, det kunde maaske ikke være anderledes, da det kun var „Unge Damer.“

Deres Bomøvelser var nydelige, kun indgød Astrid Publikum en vis Skræk paa Grund af den Vinkel, Bommen slog, naar hun færededes i den, medens Rigmor „vandt alles Hjerter“ ved den Kraft, hun udfoldede. Ja, der er Kraft i det danske Folk.

Ingeborg var nydelig helt igennem, kun mislykkedes hendes Øvelse paa Ligevægtsbommen, hun blev svimmel, noget som unge Damer har forfærdelig let ved i visse Tilfælde.

En smuk Sidebøjning udførte Esther, idet hun lod Kroppen blive staaende, medens Hovedet lagde sig indtagende paa Siden.

„Fødder ned, Pst.“, lød Kommandoen, og ned „røg“ Fødderne, „til udrykket Opstilling løb, Pst.“, og nu fulgte Pst. efter Pst. til stor Opmuntring for Tilskuerne.

Deres smaa Kragehop til højre og venstre vilde Hr. Sønderlund, hvis han havde set dem, uden Tvivl benævne „Well very nice“, og samme Titel havde Frøken „Tournès“ halsbrækkende Spring over Hesten sikkert ogsaa faaet.

Der blev klappet stærkt fra Tilskuerne, da de marscherede ud, og Sagkyndige vilde maaske nok goutere det, men en Skolediscipel som jeg har jo ikke Forstaaelse deraf.

F.

Svar paa Tiltale.

—o—

En ung Dame udvikler megen literær Sans i et Selskab og taler om Literaturens nyere Frembringelser til en ung Herre, der ikke følger med disse og som ærgelig over ikke at kunne følge med, beslutter at knuse hende ved at spørge: „A propos, Frøken, siden De har lært saa meget, har De vel ogsaa studeret den nye Kogebog?“

Damen (hurtig fattet): „Naturligvis. F. Eks. har jeg endnu i Dag erfaret, hvorledes man skal behandle Oksetunger og omgaas med Flyndere.“ Med en Kompliment forlod hun derpaa den forbløffede Kavaller. „Knoid.“

Vi er blevet bedt om at optage følgende:

Har De hørt —

at V. V. slider Skosaaler i Jernbanegade til ingen Nytte, som der jo stod i sidste Nummer af dette Blad.

Sandelig er det til Nytte, da jeg jo fortsætter mine Studier hos Frk. Nordentoft, som jo, som bekendt bor i Jernbanegade.

Men, saa har De vist ikke hørt, at H. P. N., naar han gaar i sine Tanker, som jo dog ikke bliver til nogen Nytte, kan gaa og tabe Laksko; — det befatter jeg mig dog ikke med.

V. Voldum.

Har De hørt —

—o—

at en ung Dame fra Gymnasiets nysproglige Linie læste Antileoparder i Stedet for Antilopar,

— — —

at en Lammejyde den 19. ds. fik et Anfald af Idiotisme,

— — —

at Kastanierne i 4. Mellem er udsprunget,

— — —

at en Fodboldstøvle er tabt af en Dreng med bred amerikansk Snude og Knopper under Saalen,

— — —

at Kursus i at sige „Vittigheder“ kan faas ved at indlægge Billet mærket „Ohr 4711“,

— — —

at Kosteleverne er ved at bygge Cykleskur, men over Halvdelen staar som „Teskuer“,

— — —

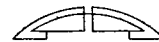
at V. D. vil have sin Cykel assureret, inden han stiller den ind i det.

Avertissement.

—o—

En ung Pige, der hurtigt kan lære Lektier og som er ordentlig og dygtig til Opgaver og Stile, søges straks eller senere, da jeg paa Grund af Foraaret selv helst vil være fri for det Arbejde. Løn efter Overenskomst. Billet, mrkt. „Flid“, bedes indlagt paa Bladets Kontor.

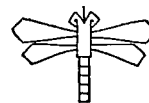

Dødsfald.

—o—

Det meddeles Venner og Bekendte, at mine Pinde (vandrende) er afgaaet ved en blid og rolig Død (Dødsarsag ukendt). Begravelsen foregaar den $\frac{3}{4}$ / $\frac{5}$ - 15 fra IV. Ml. Eventuelle Kranse bedes sendt til

V. Voldum.

Trykt i

Haslev Bogtrykkeri. — C. Bagger.